

POSTANOWIENIE

Dnia 21 września 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Oktawian Nawrot

w sprawie ze skargi M. J.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w (...) o sygn. I ACa (...), po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 21 września 2021 r.,

- 1. odrzuca skargę;**
- 2. umarza postępowanie w przedmiocie wniosku skarżącego M. J. o zwolnienie z kosztów postępowania.**

UZASADNIENIE

Skargą, która wpłynęła do Sądu Najwyższego 19 lipca 2021 r., na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki M. J., reprezentowany przez radcę prawnego R. J., wniósł o: (1) stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie I ACa (...), zawisłej przed Sądem Apelacyjnym w (...), (2) zasądzenie od organu na rzecz skarżącego kwoty jaką Sąd Najwyższy uzna za uzasadnioną w celach prewencyjnych lecz nie mniej niż 2 000 zł tytułem przewlekłości postępowania, (3) zwolnienie z kosztów postępowania.

W uzasadnieniu wniosku skarżący wskazał, że „w toku postępowania przed Sądem Apelacyjnym w (...) strona wniosła o wyłączenie osoby powołanej na urząd sędziego, która w świetle uchwały SN w uchwale z dnia 23 stycznia 2020 r. Sygn. Akt BSA I-4110-1/20 nie jest osobą skutecznie powołaną i nie mają prawa orzekać w przedmiotowej sprawie. Pomimo nie zakończenia postępowania w przedmiocie

rozpoznania wniosku o wyłączenie Sąd Apelacyjny w [...] procesował w sprawie i wydał «wyrok» (k. 4, pisownia oryginalna). Następnie skarżący przytoczył argumenty mające w jego opinii podważać status sędziego oraz świadczące o tym, że „ustawodawca zwykły demolując porządek prawny państwa wprowadza instytucje proceduralne sprzeczne z Konstytucją w sposób oczywisty i nadaje postępowaniom odwoławczym charakter fasadowy” (k. 7).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (t.j. Dz.U. 2018, poz. 75, ze zm.; dalej: ustawa o skardze na przewlekłość postępowania) skargę należy wnieść w toku postępowania w sprawie. Ze wskazanego przepisu *a contrario* wynika, że niedopuszczalne jest wniesienie skargi na przewlekłość postępowania, które już się zakończyło. Jak przyznaje sam skarżący, postępowanie w sprawie toczącej się przed Sądem Apelacyjnym w (...) pod sygn. akt I ACa (...), którego dotyczy skarga na przewlekłość postępowania, zakończyło się prawomocnie 18 lutego 2021 r., zaś skarga w niniejszej sprawie została wysłana do Sądu Apelacyjnego 10 czerwca 2021 r. (data stempla pocztowego) Czyni to bezprzedmiotowym kwestionowanie długości postępowania. Jak zauważył Sąd Najwyższy w postanowieniu z 13 marca 2019 r., I NSP 51/18, skarga na przewlekłość postępowania ma przede wszystkim za zadanie eliminowanie i zapobieganie przewlekłości przez dyscyplinowanie sądu do podejmowania terminowych i właściwych czynności prowadzących do rozpoznania sprawy w rozsądnym terminie. Tym samym skarga na przewlekłość postępowania wniesiona już po jego prawomocnym zakończeniu nie może odnieść tego skutku.

Z uwagi na powyższe Sąd Najwyższy, na podstawie art. 373 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 3 k.p.c. w zw. z art. 5 ust. 1 i art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania, skargę odrzucił.

Niezależnie od powyższego Sąd Najwyższy zauważa, że zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania, skarga powinna zawierać:

1. żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie, której skarga dotyczy,
2. przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie.

W świetle powyższego podkreślić należy, że skarżący, reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, nie przytoczył żadnych okoliczności dotyczących postępowania w sprawie I ACa (...), w szczególności daty jego rozpoczęcia i czasu trwania.

Ponadto podkreślić należy, że art. 3 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania zawiera zamknięty katalog postępowań, w których stronom przysługuje uprawnienie do wniesienia skargi. W katalogu tym nie zostało uwzględnione postępowanie w przedmiocie rozpoznania wniosku o wyłączenie sędziego.

Konsekwencją odrzucenia skargi na przewlekłość postępowania wobec jej niedopuszczalności jest zbędność orzekania w przedmiocie wniosku skarżącego o zwolnienie go z kosztów postępowania. Postępowanie w tym zakresie należało więc umorzyć na podstawie art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. i w zw. z art. 355 k.p.c.